

Ölmeden Önce Uyanmak - İşte Meselenin Özü Bu

Prof. Dr.-Ing. Şenel ERGİN

“Batı” denilen Materyalist Dünya’da, siyasî aklı, hileleri, kurduğu kumpaslar düşünüldüğünde Büyük Britanya İmparatorluğu’nun – şimdi İngiltere’nin önüne başka bir ülke geçebilir mi.. şu an ki bilgi düzeyime göre söylüyorum, bilmiyorum.

Avrupa denilen bedende İngiltere, gülen yüzü, kadife sesi, nezaketi ve varlığına yedirdiği buz gibi onuruyla bir başka durur ki, O’nu bana göre, CIA’den daha tehlikeli yapan da budur demek isterim.

Kısaca, Materyalist Batı Dünyası’nda ABD Pasaportlu Evrensel Siyonist Akli kışkırtıcı yere çarpacak bir güç siyasî platforma / yüzeye çıkacaksa, bunu öncelikle İngiltere’den beklemekteyim.

Almanlar İngilizlere nispetle doğru insanlardır; kötülüğe özenirler ama.. onlar kadar olamazlar. Bu meyanda Fransızların adı bile anılamaz; tarih içinde seyreden ve Fransa’ya atfedilen her ne güzellik varsa.. bu zaman ve mekân olanaklarının elverdiği anda Siyonist Aklin kendi hedeflerine göre planladığı icraatını Fransız toprakları üzerinde gerçekleştirmiş olmasındandır. Örneğin Büyük Fransız İhtilâli; Ada Avrupası’nda tasarlanan, planlanan ve yürütülen Siyonist Projeden Fransız halkının ne kadar haberi vardı.. Ancak sonucu kıta Avrupası’nın mental yapısını – toplumsal düzenini tümünden değiştirdi. O zamanlarda yürütülmeye başlananlar bu zamanlara kadar geldi.

Bunları neden anımsadım.. şunun için: İşte tarih içinde bu Ada Avrupası’ndan güçlü başka bir ses daha yükselmiştir. Ve O sesin tek bir cümlesi, dilinden döküldüğü andan bugüne, dünyadaki tüm ülkelerin “beyaz vatandaş” kesiminin diline sabitlenmiştir. Bu cümleyi hepimiz biliyoruz:

"To be, or not to be– that is the question"

"Olmak ya da olmamak – işte mesele bu"

William Shakespeare

Bu özlü sözü her düşünür, kendi meşrebine – dünya görüşüne / yaşam felsefesine göre yorumlayabilir elbette.. ve söylenenler söylendiği bakış açıları içinde muhtemelen doğru da olacaktır. Derdim bu değil.. Ancak her ne söylenirse söylensin, hepsinde ortak bir nitelik olacaktır ki o da şudur: dıştan içe istenmeyen ve hoş hissedilmeyen bir baskı ve içten dışa bir hamle yapma, nahoş olanı geri püskürtme arzusu; “olmak” durumunun, “olmamak” durumunun şiddetli tehdidi altında / karşısında kalmışlığının duyumsattığı sıkıntı. Hamlet’in "Olmak ya da Olmamak" Tiradı, zorunlu olarak bu anlamı içermeyebilir.. ama bu anlamı içerecek biçimde evrildiğini de göz ardı edemeyiz.

Özetle bu söz bir tehlikeyi anımsattığı için, her meşrepten düşünür de yorumunun / açıklamasının merkezine bu özlü sözü koyarak, istediğini istediği gibi yazabilir. Aslında öncelikle söylemek istediğim bunlar değil – bunlar giriş. Söylemek istediğim şu:

Shakespeare'in bu özlü sözünün Türkiye'de de öğretim görmüş büyük çoğunluk tarafından olur olmaz her fırsatta dile getirilmesidir.

Bu "söz" bizim doğamıza / fitratımıza uyar mı.. varlığımızdan türeyen bir söz olabilir mi..

Bizleri / İslâm'ın toplum anlayışını niteliksel olarak temsil edebilir mi..

Bizler toplumda iman ettiğimiz değerler gereği insanlar arası dayanışmadan mı söz etmeliyiz.. yoksa insanlar arasına yerleştirilmiş yarışmacı etikten mi..

Derdim, bunları hiç düşünmeyişimiz ya da fitratımız alabildiğine tahrip edildiği için, zaten bu toprağın – bu kültür havzasının insanı olmadığımız için düşünemeyişimizdir..

Ya günde beş vakit "olmak ya da olmamak, işte bütün mesele bu" deyip birbirimizin canına kastedercesine yarışma etiğine sarılarak yaşarsız ya da "komşusu açken tok yatan bizden değildir" deme damarımızı güçlendirmeye çalışsınız.

Seçim elbette Sizin, benim demem ikisi bir arada olmaz. Yani hem "o" hem "bu" felsefesi geçersizdir. Olması gereken zorunlu olarak "ya o", "ya da bu" felsefesi bağlamında Shakespeare'in sözü aleyhine seçim yapmaktır. Yani başlık olarak önerdiğim sözü benimsemektir.

"Ölmeden önce uyanmak, işte meselenin özü bu"

Neden başka bir cümle değil de önerdiğim bu cümle; çünkü İslâm'ın Varlık Anlayışı bağlamında kalma zorunluğu var; çünkü insandan – iman eden insandan söz ediyoruz. Çünkü onun en tanımlayıcı niteliğinden, iki dünyalı oluşundan söz ediyoruz.

İnanmış bir Müslümanın bundan daha tanımlayıcı bir niteliği olabilir mi.. daha karakteristik bir niteliği..

İki dünyalı olmayan, dünyada iken ahiret yaşamını günlük yaşamı içine almayan biri, "olmak ya da olmamak" sözünü izleyen ve buna göre de yaşamaya çalışan kimlik Müslümanlarından biri olabilir sadece. Anılan söz onun için doğrudur ve günlük yaşamı amansız bir varlık mücadelesi içinde geçer. Çünkü "olmak ya da olmamak" özdeyişi kapitalist dünyanın / o mental yapının merkezine aldığı çekirdek sözüdür. Kapitalist ekonomi ile onun endüstriyalist toplumunun sosyal yaşamı bu söz üzerine kurgulanmıştır. Kısaca günümüzde yaşanan zulmün de çekirdek yönlendiricisidir.

Felsefe düzeyinden bakıldığında, İslâm Coğrafyasını – İslâm Âlemini ne "kurtarabilir".¹ Öncelikle ontolojik olarak (- yaratılmış varlıklar olarak) iki dünyalı bir niteliğe sahip olduğumuzu hatırlamak. Bozulan fitrat – doğa onarılabılırse, yaratılıştaki varlığa işlenmiş olan (gençler için: "kotlanan") bu nitelik kendini açığa çıkarabilecektir. Yani onu hatırlayabiliriz.

¹ İslâm Âlemi'ni elbette O'nu yaratan, sahibi ve yöneticisi olan ALLAH kurtaracak, biz bize düşeni de O'nun izni, yol göstermesi ve yardımıyla yapacağız. İnsan olmaklığımla, O'nun yeryüzünde görevlendirdiği "halifeleri"nden biri olmanın değerini hissediyor ve payıma düşeni yapmaya çalışıyorum. Yani yapabileceğimi ardıma bırakmıyorum. Başlıkta önerdiğim sözün gereğini yapmaktayım.

İki dünyalı bir Müslüman, dünya yaşamında ahiret yaşamının kendisinden istediklerini de karşılamaya çabalar, iki dünyasını da onları birbirine dolamadan yaşamasını bilir. Allah'ın kendisine bildirdiği gibi, aynen dünyada ebedi yaşamına hazırlanarak yaşar.

Musaf düzeninde “başlangıç sûresi” olarak tanımlanan ve Kur'an'ın özünü veren Fatiha Sûresi'nin bize anlattığı da bu nitelikte bir yaşamdır. Yani iki dünyalı olmanın bilincine varmak, Kur'an'ın özü olan Fatiha Sûresi'ni kavramak ve içselleştirmek demektir.² Söylenildiği gibi, Kur'an'ın tamamının, Fatiha Sûresi'nin geniş çaplı öğretici açılımı olarak görülebilmesi demektir.

Bütün bu söylenenlerin de odağında “**İMAN kavramı**” durur, ki yani iman'ın nasıl bir hal durumu olduğunu kavrayabilirsek ancak o zaman iki dünyalı olmanın ne menem bir şey olduğunu kavrayabiliriz demektir.

Gönlünüz kararmasın, hâlâ iman kavramı üzerine aydınlatıcı – açıklayıcı bir şeyler söylemediğimin farkındayım. Şimdi sizlere bunun yeri İdealist Felsefenin Metafizik alanıdır diyerek başlasam da bir şey anlatamayacağımın farkındayım.

ÇÜNKÜ, iman sahipliği bireysel – varoluşsal bir hal durumudur / varoluşsal bir sorundur. Bu “anlaşılması / kavranması gereken bir söz”den / kavramdan çok, “yaşanan bir hal durumu”dur.

Yaşanan bir hal durumu olduğu için de, sürekli güçlendirilmesi ve duruma göre tazelenmesi gerekmektedir. Bir kere “iman sahibi” olduk, o'nu kazandık, oldu bitti durumu söz konusu değil. Sürekli tetikteyiz, kendimiz üzerine dikkatliyiz, “iman durumumuzu” izliyor, koruyoruz. Kur'an'ı okumaya başladığınızda bu özel hal durumunun döne döne nasıl anlatıldığını da görebilirsiniz. Oysa bankaya yığılan servetimizi, hastalıklı bir ruhsal yapımız yoksa, tekrar tekrar kontrol etmemiz gerekmez. İki dünyalı yaşam, duyarlılık ve güç isteyen bir yaşamdır.

İşte sizlere bunları anlatabilmenin peşindeyim. Anlatabilsem kavrayabileceğinizden de eminim. Anlatmaya çabalayan ilk yazının başlığı “**Şarap Ayetleri**”nden **İmana Varan En Güzel Bağlantı**” ve yakında sayfaya yüklenecek, lütfen bende kalın.

² Ve bu kavrama düzeyine Sûre'nin Türkçe mealini okuyarak ulaşmanın mümkün olmadığını da söylemek isterim. Ya Arapça'yı belâgat bilgisi düzeyinde bilmek ya da bu düzeydeki birinden dinlemek - öğrenmek gerekmektedir.

